

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Cap. II. Mundi altera Ætas à Cataclysmo ad scriptæ Legis promulgationem
convincitur fuisse annorum 797.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

CAPUT II.

*Ostenditur secundam Mundi etatem à Dilu-
vio usque ad Exitum Israël ex Ægypto, seu
Legis scriptæ promulgationem esse an-
norum 777.*

Juxta nuperrimè supputata Diluvii aquæ inundaverunt anno 600
Noe, seu

	Æ.M	A.Æ.V.
Ineunte anno Mundi. - - - -	1657	- 2344
Sem centenar. añis 2 post Diluv. gen. Arphaxad. XI, 10 -	1659	- 2342
Arphaxad añor. 35 genuit Sale - - - -	12	- 1694 - 2307
Sale annorum 30 genuit Heber - - - -	14	- 1724 - 2277
Heber añorum 34 genuit Phaleg - - - -	16	- 1758 - 2243
Phaleg añorum 30 genuit Reu - - - -	18	- 1788 - 2213
Reu annorum 32 genuit Sarug - - - -	20	- 1820 - 3181
Sarug añorum 30 genuit Nachor - - - -	22	- 1850 - 2151
Nachor annor. 29 genuit Thare - - - -	24	- 1879 - 2122
Thare annor. 70 genuit Abram - - - -	26	- 1949 - 2052
Abraham añor. 100 genuit Isaac - XXI. 5 -	2049	- 1952
Isaac annor. 60 genuit Jacob - XXV. 26 -	2109	- 1892
Jacob annorum 90 genuit Joseph. - - - -	2199	- 1802

Quod ultimo loco de generatione Josephi dictum est, ex SS. Pa-
ginis ita eruitur. Cùm Jacob descendit in Ægyptum erat annorum
130. Genes. XLVII. 9. Joseph autem annorum 40. Ergo Joseph natus
est Jacobo patre nonagenario. p. a. quoad secundum. Joseph anno
ætatis suæ 30. stetit ante Pharaonem interpretans somnium Gen.
XLI. 46 subin illico consecuti anni fertilitatis 7. Post hos fluebat
tertius annus sterilitatis Gen. XLV. 6. cùm Israël venit in Ægyptum:
ergo adventus iste Israëlitarum contigit anno Josephi 40. quare cùm
Jacob tunc censuerit annos ætatis suæ 130. necesse est Josephum ge-
nitum esse patre Nonagenario. q. e. o.

A Joseph porro ex SS. Paginis ad Exitum Israël ex Ægypto ita
progredior. Constat Genes. XII. Abrahæ semini promissam à Deo
terram lacte & melle fluentem, cùm ageret annum ætatis 75. Videat-
ur etiam Caput XVII. Ab hac promissione juxta Paulinum illud
ad

ad Galat. III. 17. *Abraha dicta sunt promissiones & semini ejus --- hoc autem dico testamentum confirmatum à Deo, qua post 430. annos facta est Lex &c.* Ab hac inquam promissione anni fluxere 430. usque ad promulgatam in monte Sinai Legem ipso anno Exitus Israelitarum ex Ægypto, ut liquet ex Cap. XIX. Exod. Hinc sic pergitur. A diluvio usque ad natum Abrahamum collectis in unam summam generationibus antè adductis, obtinetur annorum summa 292
 Promissio terræ facta Abrahamo anno ætatis suæ - 75
 Inde ad promulgationem Legis, seu Exitum ex Ægypto 430
 Ergo à diluvio ad hunc Exitum Israelitarum anni 797 q. e. o.

Confirmatur ultimo loco deducta Chronotaxis ex alio S. Scripturæ textu, licet iste prima fronte illam videatur pestumdare. Exod. XII. 40. dicitur: *Habitatio filiorum Israel, qua manserunt in Ægypto fuit 430. annorum.* Ex quo posset sic argui. Israel descendit in Ægyptum anno Josephi 40. adeoque.

Ex supra dictis anno Æ. M.	-	2239	A. Æ. V. 1762
Si ergo populus electus ibidem habitavit annis	430	-	430
Illius Exitus ex Ægypto contigisse debuit anno	2669	-	1332
Cùm tamen ex mea Chronologia id factum esset	2454	-	1547
Natus siquidem Abraham	-	1949	- 2052
Annos 75. adulto facta promissio seu anno	2024	-	1977
A promissione ad Exitum fluxere anni	430	-	430
Proin Exitus Israel ex Ægypto fieri debebat	2454	-	1547
Rursus additis à diluvio ad Josephum inclusivè generationibus omnibus capitis initio allatis colliguntur anni	542		
Peregrinatus est Jacob cum filiis in Ægyptum Josephianno.	-	40	
Habitatio filiorum Israel in Ægypto	-	430	
Ergo summa annorum à diluvio ad Exitum	1012		

Videtur proin à 1. ad 2. mundi ætatem annos longè plures intercessisse septingentis nonaginta septem.

Sed contra hæc dicendum, illos 430. annos textus Exodi XII. non solum ad habitationem Jacob & ejus filiorum ac nepotum in Ægypto, sed etiam ad peregrinationem Jacobi parentum, uti & ad profectionem ipsius Abrahami in Chananæam extendendos esse. Primo LXX. Interpretes id agnoverunt, cùm apud ipsos ita legatur: *Habitatio filiorum Israel, qua inquilini in Ægypti terra, & in Chanaanæa fuerunt tam ipsi, quam eorum patres, fuit annorum 430.*
 2. quia si textus solum extendi deberet ad habitationem Jacob & semi-

seminis ejus in Ægypto, tunc longè paucioribus annis definienda ea foret, ut ex aliis *vulgata* textibus ostenditur. Nam Moyses octogenarius Israeliticum populum ex Ægypto eduxit Exod. VII. 7. Ejus pater Amram vixit annis 137. Exod. VI. 20. Caath avus Moysis annis 133. ibid. 18. Fuit autem Caath filius Levi, qui cum reliquis fratribus, & ipso patre Levi in Ægyptum est profectus Genes. XLVI. II annis hisce 80. 137. 133. invicem junctis, summa prodibit annorum habitationis filiorum Israël in Ægypto 350. diuturnior fingi nequit, utut fingatur à Moysis avo, & patre paulò ante mortem ipsorum genitos filios prædictos, uti & Caath unius fuisse anni infantem, quàm Jacob in Ægyptum migravit, quæ certò videntur falsa, & licet vera forent, numerus annorum 350. hac via collectus adhuc annis 80. distaret à periodo annorum 430. in SS. Paginis signatorum. Liquet proin, per habitationem Israël in Ægypto neutiquam eam solam intelligi, qua duntaxat Jacob, ejusque filiorum, ac nepotum series ibidem est commorata. Ut verò summa prodeat annorum 430. extendenda erit peregrinatio filiorum Israël ad ipsa Abrahami tempora, præsertim, cum ex Cap. Genes. XII. constat Abraham paulò post factam sibi ac semini suo terræ promissionem esse peregrinatum in Ægyptum fame, quâ premebatur Chananæa, vehementi urgente. 30. denique Cap. XV. Gen. Abrahæ cœlitus fuit prædictum: *Scito prænoscens, quòd peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, & subiicient eos servituti, & affligent quadringentis, annis. Peregrinum autem cœpit esse Abrahæ semen.*

anno, quo ipsi natus est Isaac Æ. M. 2049. ante Æ. V. 1952

Seu quod est probabilius anno 2054. 1947

Scilicet Isaac nati quinto, quo is juxta S. Hieronymum in quæst. Hebr. in Genes. ab lactatus est. Illo siquidem anno Ismael semen Abrahæ errare cœpit in solitudine, uti perihebetur Cap. XXI. Genes. additis annis 400. quibus usque ad Exodum partim peregrinum in terra aliena, partim servitute, & aliis afflictionibus Patriarchæ Abrahami semen vexatum est, exurget annus Æ. M. 2454. ante Æ. V. 1547.

Restant isto capite adhuc complananda dubia gemina, circa quæ magnalis inter Chronographos, videlicet an Genealogiæ Patriarcharum initio hujus capitis allatæ, interferendus post Arphaxadum veniat Cainan, quem Sale patrem Græci codices vocant Cap. XI. Genes. & L. 1 Paralip. Cap. 1. uti & S. Lucas Cap. III. Hinc plures, isque gravissimi auctores, ob irrefragabile præprimis Evangelistæ cit. testimonium, Cainanum istum reliquis Patriarchis accensent, suamque

chro.

chronotaxin ad 30. annos producunt, asserentes annò Arphaxadi 35. genitum Cainan, annò verò Cainani 30. Saleum ab ipso fuisse generatum. Dubium alterum 60. omnino annos complexum in eo versatur, an Abraham 70. uti ego notavi, an verò 130. Tharæi patris sui natus sit annò, ut tenere videtur Scriptorum opinio fors communior. Hi enim ex variis scripturæ locis id se posse colligere autumant. Nam Genes. XII. 4. Abraham annorum 75. dicitur, quando ex Haran sive Charran profectus est in Chananæam. Vixit autem Thare annos 205. Gen. XI. 32. & initio cap. XII. post parentis obitum Abraham in Chananæam abiisse perhibetur. Si 75. anni junguntur annis 70. prodibunt anni vitæ Thare tantum 145, qui deberent esse 205. ut memoratus antè cap. XI. locus expressè refert. Proin inferunt, Abraham natum esse anno sui patris Thare 130. Nachorem verò ætate, non dignitate priorem anno 70. ejusdem Thare.

Sed, quod attinet primam difficultatem, ea nil suprâ traditam Chronologiam debet turbare, sive enim Cainan ille inferendus sit inter Arphaxad, & Sale, quod videtur probabilius, ne S. Lucas aliquid dixisse in Christi Domini Genealogia censendus sit, veritati minùs consentaneum, sive non sit inferendus ob Moyse auctoritatem, juniorem illum Cainanum omittentis, id manet indubium, salva veritate editionis *vulgatae*, Saleum Arphaxadi anno 35. natum esse: dicatur deinde ab ipso ut patre genitus immediatè, vel tantum mediatè ut ab avo, quatenus Arphaxad anno suo 18. genuerit Cainanum, iste verò anno suo 17. Saleum. Binis siquidem locis Genes. XI. & cap. 1. l. 1. Paralipom. Sacra Biblia asserunt ab Arphaxado genitum esse Sale, & quidem loco priore antiquissimus Hagiographus Moyse genitum Saleum dicit anno Arphaxadi 35. id proin & esse, & haberi debet verissimum.

Majorem difficultatem parere videtur dubium alterum de anno geniti Abrahami. At etiam ab hac facile sese expediet, qui cum D. Augustino, & aliis duplicem Abrahami de Chara exitum seu profectiorem admiserit: Primam videlicet patris Tharæi adhuc viventis anno 145, alteram eo jam demortuo post 60. annos. Vide ipsum S. Doctor. l. 16. de civit. c. 15. Hinc cum tali ratione ex una parte salvetur auctoritas Moyse luculentissimè Abrahamum anno patris sui 70, & non 130. genitum testantis, ex altera verò textus S. Stephani Actorum VII. 2. & sequentibus commodè salvari queant, standum sit cum recepta de nativitate Abrahami opinione. Teste enim Doctissimo Petavio nemo veterum, qui quidem esset aliquo

numero, aliter unquam Moysis assertum acceperat, vel minimam habuerat suspicionem de Patriarchæ natalibus incidentibus in annum 130. Thare, licet istius mors anno ætatis 205. consignanda esset.

Dici itaque convenienter poterit Abrahamus primò vocatus in Chaldæa Mesopotamiæ anno ætatis suæ septuagesimo, ut Hebræis placet. Et hæc prima Abrahæ vocatio clarè refertur à S. Stephano Act. VII. 2. & seq. quando dixit: *Deus gloria apparuit Patri nostro Abrahæ, cum esset in Mesopotamia, priusquam moraretur in Charan, & dixit ad illum: exi de terra tua, & de cognatione tua, & veni in terram, quam monstravero tibi. Tunc exiit de terra Chaldæorum, & habitavit in Charan. Et inde, postquam mortuus est pater ejus transtulit illum in terram istam, in qua nunc vos habitatis.* Juxta primam hanc vocationem Abrahamus cum Thare patre in Charan secessit, ibique cum eo annis quinque contedit. Post hos Patriarcha jam quinque & septuaginta natus annos novo Dei sollicitatus mandato illis verbis Gen. XII. 1. *Egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui,* non solum patriam, Chaldæam nempe, sed & domum patris sui (tunc utique adhuc vivi: ad quid enim aliàs Deus Abrahamum juberet egredi paternis ædibus, si hæc per obitum patris, & legitimam hæreditatem jam factæ fuissent ædes sue?) relinquere est jussus. Inde in Chananæam perrexit cum Lotho, & uxore sua, ibique annis sexaginta ad parentis Thare obitum perstitit. Accepto ejus mortis nuncio Divino instinctu, vel monito Mesopotamiam repetiit ad curandum funus patrum, & adeundam hæreditatem. Illinc postremò translatus à Deo in Chananam permansit. Et reditum hunc in Chananæam D. Stephanus suo in sermone indicavit. Ista modò dicta præsertim Hipponensis nixa auctoritate, valde probabilia cuivis videri debent. Licet autem à SS. Pagineis non sint certa, prævalere tamen valent frigidissimæ responsioni, quam adversarii reddere solent claro Scripturæ asserto, Abrahamum genitum esse Septuagesimo Tharæi patris anno. Plura, qui cupit, de hac controversia, Petavium, Ricciolium, alios consulat, præsertim P. Cæsarem Calin in historia chronolog. veteris testamenti, ubi de præsentem in anno Nativitatis Abramiticæ inter auctores controversia eleganter ac solidè differit, & ipse secutus opinionem illam, quæ docet anno Thare septuagesimo natum Abramum. Id noto non deesse, qui putent errore scribarum perperam notatos vitæ Thare annos 205. cum canonicus Scriptor Moyses cyphris numericis tantum 145. signarit, quo posito utique in præsentiarum difficultas omnis

evanescit. Novissimè id ostendit P. Josephus Stöcklein in appendice chronologica, quam XVI. parti sui Cosmangeli subtexim. Facta siquidem aliquali in litteris Hebraicis numeros indicantibus mutatione anni 145. in 205. converti potuere, ut liquidò probat Auctor prælaudatus.

CAPUT III.

*Ostenditur tertiam mundi ætatem ab egressu
Israëlis ex Ægypto, seu à promulgatione Legis
usque ad templum Salomonicum construi cæptum,
annorum fuisse 520.*

SI textus iste L. III. Regum c. vi. v. *Factum est ergo quadringentesimo & Octogesimo anno egressionis filiorum Israël de terra Ægypti in anno quarto mense Zio: ipse est mensis secundus, regni Salomonis super Israël, edificari cæpit domus Domino.* Si inquam, iste textus ob alia S. Scripturæ loca implexus non fieret, plana foret ad hoc usque tempus ex SS. Litteris texta conditi orbis Chronologia. At verò in libris Judicum & Regum, ubi per partes summa hæc annorum 480. dirimitur, colligi videntur anni longè plures, ut liquidum fit è subiecta tabula. Moyses nempe ab Egressu filiorum Israël ex Ægypto, seu promulgatione legis vixit annos 40. Mortuus siquidem hic Ductor Israëlitiçi populi dicitur anno suæ ætatis 120. Deuteron. XXXIV. 7. & populum Judaicum ex Ægypto eduxit anno à sua nativitate 80. Exod. VII. 7. Josue post Moysen cum senioribus populum rexit 25. annis circiter. Jos. XXIV. 31. Clemens Alexandrinus L. 1. Stromatum, & Eusebius in Chronico iisdem tribuunt annos 27.

